

dum revelata, Rom. II. 18. beatitudo fidelium salus est in spe, v. 24.

IX. Utramque salutem, & inchoatam & consummatam, eamque totam, Christus promeruit fidelibus & contulit. Tit. I. 4. 5. Matth. XXV. 21.

X. Laudanda est B. D. Kœnigii modestia, dicentis: *Ipsam Divinam essentiam glorificatis corporis oculis visum iri in alterâ vitâ, nec præfractè negandum, nec ut apodicticum asserendum, sed futurae potius experientiae reservandum est.*

XI. Probabile est, Paulum adhuc viatorem, quoad animam ad plenam gaudiorum cœlestium perceptionem admissum fuisse. II. Cor. XII. 4.

XII. Magno certè argumentorum pondere D. Dannhaverus: *Licet cœlo beatorum in creaturis nomen locumque simpliciter denegare nolimus, quod à DEO fabricatum, Hebr. XI. 10. ἀχρηστῶν, (πῶ a. priv. nempe non ad πῆν sed ad χῆν reflexo) II. Cor. V. 1. ἀ πῆ damnatorum distinctum, Ep. Jud. v. 6. in quod Elias sublimatus, Paulus raptus, quo datur aliud ἰψὶ λόπεον, adeoque Divinum, à creato distinctum: quis tamen ausit creationis tempus, diemque designare? Quis ad hexæmeron restringere?*

Disp. XIII.

De

Morte æternâ.

I.

A Nimæ demortuorum à tempore excessus sui non dormiunt in loco statuve tertio, sed vel cœlesti gloriâ vel pœnis infernalibus afficiuntur. Luc. XVI. 23. II. Cor. V. 8.

II. Major tamen futura est in resurrectione & pœna & gloria, tum diffusionem ejusdem ad corpus, tum intensiorem. Hiob. XIX. 26. 27. II. Thess. I. 7. f.

II. Omnes ferè veteres patres statuunt, animas ante resurrectionem omnes certo receptaculo inclusas neque gaudium sentire, neque pœnas. Dorscheus.

C

IV. Ex